

DOĞAN HIZLAN
dhizlan@hurriyet.com.tr

Matbaaya verdi, basımını göremedi

Yeni kitabı için son düzelteleri yaptı, matbaaya gönderdi. Ama basılı halini göremedi. Çünkü o gece ölmüştü.

Saçsız bir baş, fıldır fıldır bakan gözler, her an coşkuyla, yüksek sesle konuşan, yüksek sesle gülen biriydi.

Dostlarının bir tespiti: “Dinlemesini değil dinletmesini bilirdi.”

Yaşadığı aşk serüvenleri rivayete dönüşmüştü, kendisi bunları anlatmaz ama bilinirdi. Karakteristik ‘kelliği’ ona edebiyat çevrelerinde Napolyon denmesine sebep olmuştu.

Yalnız bir adam.

Günbatımında, eski Park Otel’in balkonunda otururdu. Gider sohbetini dinlerdik, sonraki durak Tarabya Filiz Restoran’dı.

Kitaplarını kendisi bastırır. Matbaadan aldığı kitapları birisine verip elden sattırır. İmzalı ile imzasız kitap arasında bir fiyat farkı olurdu.

Yine bir gün, yeni kitabı için son düzelteleri yaptı, matbaaya gönderdi. Ama basılı halini göremedi. Çünkü o gece ölmüştü. Ölüsünü birkaç gün

sonra buldular...

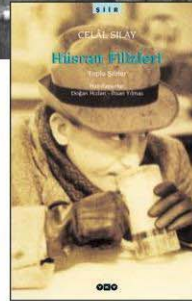
Sık tekrarladığı, unuttuğum bir söz: “Aramakla bulunmaz meğer rasgele.” Yaşamımda birçok kez bu sözün doğruluğuna tanık oldum.

Birkaç satırla çizmeye çalıştığım portre, Celâl Sılay’ındır.

Ercümend Behzad Lav’ın toplu şiirlerini yayıma hazırladıktan sonra benimle yapılan bir röportajı Sılay’ın eski eşi Nermin Duru okumuş. Celâl Sılay’ın bütün şiirlerinin bulunduğu bir dosyayı Aziz

Celâl Sılay

Nesin’e verdiğini, ancak daha sonra basılmadığını söyledi.

Ali Nesin’i aradım. Hâlâ ondaydı dosya. İhsan Yılmaz’la beraber gittik, mavi kaplı olduğunu

gördüğüm dosyayı aldık. Ne yazık ki dosyada kitapları ve başka şiirleri yoktu. Celâl Sılay’a yönelik araştırmalarımız sonuç vermedi. Biraz zaman sonra, bir gün köşe yazımın altında okurlarıma bir çağrıda buldum ve şairin kitaplarını bulan olursa iletişime geçmelerini istedim.

İki kişi aradı. Biri şairin aziz dostu İsmet Bozdağ. Bazı kitaplarını, hayatına dair en detaylı bilgileri İsmet Bozdağ’dan aldık. **Bir zaman sonra Alev Gündüz adında biri aradı. Kendisinde, dayısı “Celâl Sılay’a ait bir bavul” olduğunu, bu hiç açılmamış bavulda bazı evrakın olduğunu bildiğini söyledi.** Benden daha kısa sürede oraya ulaşabileceği için, şimdi iyi bir akademisyen ve önemli edebiyat araştırmalarına imza atmış Seval Şahin’den adrese gitmesini rica ettim. Varır varmaz heyecanla aradı. **Bavuldan bildiğimiz kitapları haricinde bir kitap daha çıktı! Şair, adını ‘Nahzariyanza’ koyduğu, son tashihlerini yaptığı, kapağını bile hazırladığı kitabı matbaaya göndermiş. Ancak basıldığını görememişti.** Coşku ve hüznü aynı anda yaşamıştık. İyi bir şairin hiç bilinmeyen kitabını bulmuştuk. ‘Hüsran Filizleri’ adını verdiğimiz toplu şiirlerine bu kitabı da ekledik. ■